

SEKS SEKUNDER PÅ

DEALEY PLACE,

DALLAS

Her står B.T.s to journalister Annelise Pedersen og Per U. Rieper-Holm på Dealey Plaza i Dallas. Her blev præsident John F. Kennedy myrdet fredag 22. november 1963. På seks sekunder skød én enkelt snigskytte tre skud mod præsidentens limousine, hævder Warren-rapporten. Meget tyder på, at der blev affyret flere skud af flere skytter, som vist på tegningen, som Erling Nøderland har udført for B.T.

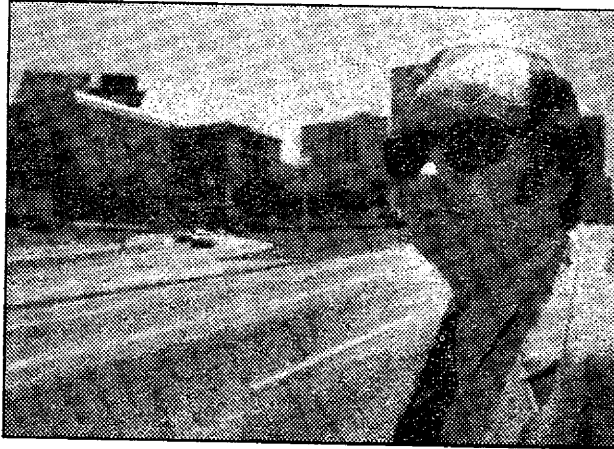

Jeg blev også ramt af skud, da Kennedy blev snigmyrdet

DALLAS - B.T.: Bilforhandler James Tague, 40, fra Dallas er et andet vidne, der taler mod, at der kun blev affyret tre skud mod præsident Kennedys limousine, som Warren-kommissionen hævder. Også Tagues oplysninger er blevet holdt nede og undertrykt af Warren-kommissionen.

Mr. Tague forklarer: »Kun en tilfældighed bragte mig til Dealey Plaza den dag, Kennedy blev dræbt. Jeg holdt i en bilkø og stod ligesom alle andre ud af vognen for at se præsidenten køre forbi. Jeg stod helt nede ved jernbaneviadukten, og jeg husker klokken var 12.29 oppe på boglagerets ur, da præsidenten nærmede sig.

Pludselig hørte jeg noget, der lød som fyrværkeri. Jeg kiggede rundt for at finde

Bilforhandler James Tague, 40, Dallas, på det sted på Dealey Plaza, hvor han stod, den dag præsident Kennedy blev myrdet. Tague blev selv ramt og såret på kinden. (Foto: AP, Dallas)

årsagen. Folk kastede sig til jorden overalt. Jeg løb selv i dækning under viadukten. Jeg så politifolk med dragne pistoler løbe op mod græshøjen til højre for præsidentens bil. En politimand, som jeg senere fandt ud af, var næstkommanderende på sheriffens kontor, kom over til mig. Hans navn var Buddy Walters.

Såret

Han spurgte, hvad det var, der skete. Walters stod og stampede i jorden gang på gang. Han var ophidset og udbrød: »Forbandet, at det skulle ske her«. Pludselig pegede han på mig og sagde: »Du har jo blod på kinden«. Først på det tidspunkt gik det op for mig, at jeg var blevet ramt af et strejfskud.

Jeg huskede en let smerte i kinden, men jeg havde åbenbart glemte det i forvirringen over alt det, der skete. Walters undersøgte det sted, hvor jeg havde stået, og fandt også stedet på kantstenen, hvor projektilet havde ramt. Jeg husker, han indtegnede stedet med en kuglepen. Han konstaterede ret hurtigt, at skuddet måtte være kommet i retning fra boglageret.

Herefter løb Walters over til en motorcykelbetjent. Jeg husker, at jeg igen så på uret på skolebogslageret. Klokkeren var da 12.37. Walters gav ordre til at sende ud over radioen, at han havde et vidne, der var blevet ramt af skud, og at boglageret skulle omringes og undersøges. Jeg ved, at denne melding senere er indført i

politilogbogen netop kl. 12.37. Der gik altså syv minutter, før nogen på Dealey Plaza tog det første skridt til at undersøge boglageret. Alt var total forvirring.

Politifolk, som man normalt ville antage var kolde og rolige i en sådan situation, opførte sig som små børn. Ingen vidste, hvad de skulle gøre. Jeg ved godt, at der i senere offentliggjorte rapporter står, at nogle politifolk var inde i boglageret mindre end to minutter efter, at skuddene faldt. Det passer bare ikke. Jeg hørte selv, meldingen først blev givet kl. 12.37. De forskellige politifolk har sikkert i deres rapporter pyntet lidt på tallene for at vise, hvor effektive de var.

Kl. 13.15 var jeg stadig nede på Dealey Plaza og

tænkte, at jeg måtte nok hellere gå op på politistationen for at fortælle, hvad jeg havde set. Jeg blev kaldt ind til drabsafdelingen og blev sat ind i en celle, hvor en politimand begyndte at afhøre mig. Klokkeren var vel været omkring 13.25, da man pludselig bragte Oswald ind og placerede ham i cellen ved siden af min.

Han, der afhørte mig, udbrød pludselig: »Der har vi manden, der dræbte en politiofficer.« (J. D. Tippit). Hvordan kunne han dog vide så meget om Oswald på dette tidlige tidspunkt? Jeg husker, at det undrede mig meget. Afhøringen af mig blev afbrudt, der var pludselig fyldt med politiofficerer og pressefolk overalt.

Jeg ved, at to pressefotografer dagen efter, altså om

lørdagen, tog billeder af stedet på kantstenen, hvor skuddet, der ramte mig, var afmærket. Det blev offentliggjort den følgende dag, søndag den 24. november.

FBI

I december ringede jeg til den lokale FBI-chef og spurgte, om det ikke var på tide, at de fik mit afbrudte vidneudsagn om, at jeg var blevet ramt. I aviserne talte man jo hele tiden om tre skud, der alle havde ramt i eller ved præsidentens bil. Dagen efter kom to FBI-folk og afhørte mig. Men de snakkede kun om, hvorvidt jeg kendte Jack Ruby, om jeg havde været i hans klubber osv. Ikke et ord om skuddet, der havde ramt mig.

Først i juni 1964 kom jeg

til at tale med en journalist og fortalte ham om skuddet mod mig. Han trykte historien, den blev spredt ud over hele landet, og nu blev jeg pludselig indkaldt til afhøring hos Warren-kommissionen, som på det tidspunkt var ved at afslutte sin efterforskning. Jeg blev afhørt af advokat Wesley Liebeler fra undersøgelsesstaben den 23. juli 1964.

Skygget

Endnu engang fortalte jeg den samme historie om skuddet, der ramte mig. De tog ned og så på kantstenen, fjernede hele stenen og sendte den til undersøgelse på FBI-laboratoriet i Washington. Tænk sig engang, at dette foretog man sig først otte måneder efter, at

jeg havde givet denne forklaring første gang. Det var altså helt klart, at mine tidligere afhøringsrapporter blot var lagt til side. Det er igen ét af mange eksempler på, hvordan væsentlige oplysninger bliver holdt nede eller udeladt. Man har vidst det siden syv minutter efter snigmordet, og først nu begyndte man at undersøge det, fordi en journalist havde fået fat i historien.

Jeg var vred og spurgte Liebeler, hvorfor de havde undertrykt mine oplysninger i otte måneder. Han svarede slet ikke, men begyndte i stedet at udspørge mig, hvorfor jeg havde været nede på Dealey Plaza i maj måned og optage en film? Jeg fortalte, at jeg optog filmen for at kunne vise min familie, som boede i In-

diana, hvad der var sket, hvor mordet fandt sted, og hvor jeg havde stået, da jeg blev ramt.

Skudmærker

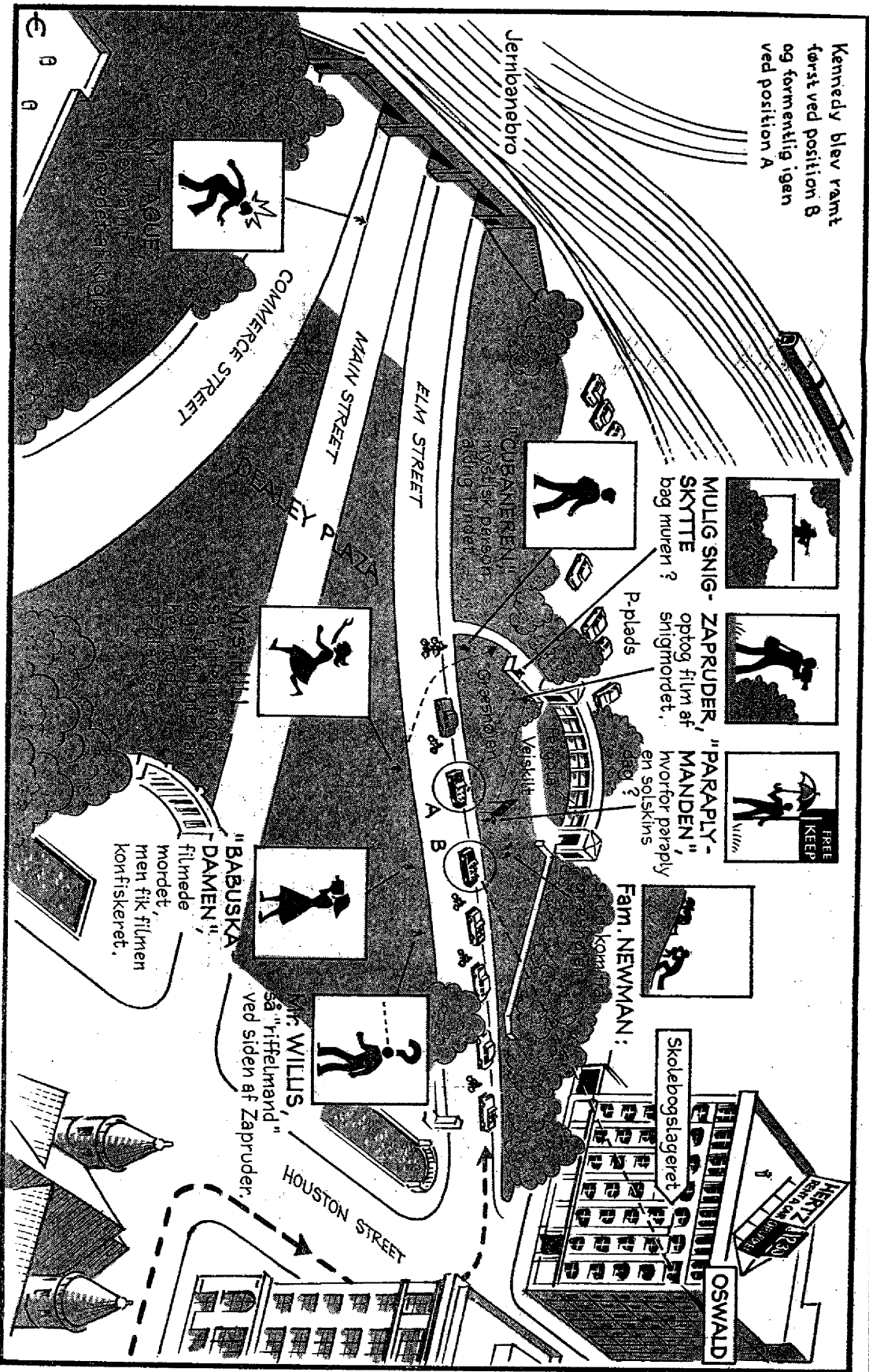
Tænk sig, her har man endnu et eksempel på, hvordan man undertrykker et vidnes oplysninger i månedsviis, men alligevel holder man åbenbart så godt øje med ham ved at skygge ham, at man nøjagtig ved, hvor jeg havde været.

Jeg har senere i henhold til offentlighedsloven krævet akterne om mig og om hvorfor, jeg blev skygget, bragt frem. Det er ikke lykkedes for mig endnu. De hævder, at der ikke findes nogen akter om mig. Men siden er det lykkedes for én af kritikerne, Harold Weis-

berg, at få fat i nogle af de papirer, som man hævdede ikke eksisterede. I én af disse rapporter udtaler FBI-chef, J. Edgar Hoover, at der måske kan være tale om skudmærker på kantstenen, men at det ikke kan være fra et af de projektiler, man kender. De indeholdt nemlig ikke kobber. Og der er kobbermærker i skudmærket på kantstenen.

Efter alt det, jeg har oplevet, er det min klare opfattelse, at denne sag er tilsløret på alle tænkelige måder. Og den bliver aldrig nogen sinde opklaret, før én eller anden viser ærlig vilje til at begynde helt forfra ved punkt 0 og forsøger at finde frem til sekund for sekund, hvad der i virkeligheden skete den dag på Dealey Plaza,« siger James Tague.

Kennedy blev ramt først ved position B og formentlig igen ved position A

MULLIG SNIG-SKYTTE bag muren ?

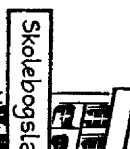
ZAPRUDER, "PARAPLY-MANDEN" opbog film af snigmorder. P-plads

"PARAPLY-MANDEN" hvorfor paraply en solskins plads ?

Fam. NEWMAN: Kommandant

Skolebogslageret

Jernbanebro

"CUBANEREBIL" mest sik person dilling i landet

"BABUSKA DAMEN" flimede mordet, men fik filmen konfiskeret.

Mrs. WILLS, så "rittelmand" ved siden af Zapruder.

Novedetal Kennedy

OSWALD

HERTZ

HOUSTON STREET

ELM STREET

MAIN STREET

COMMERCE STREET

9 9